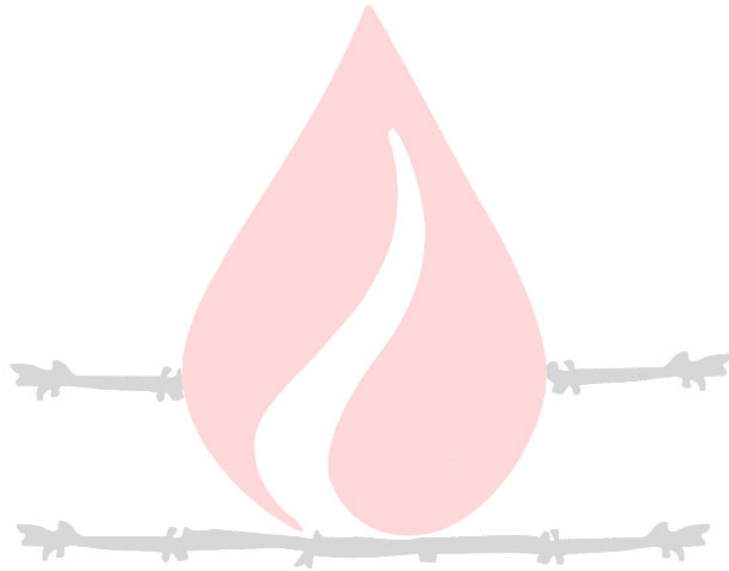




سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence



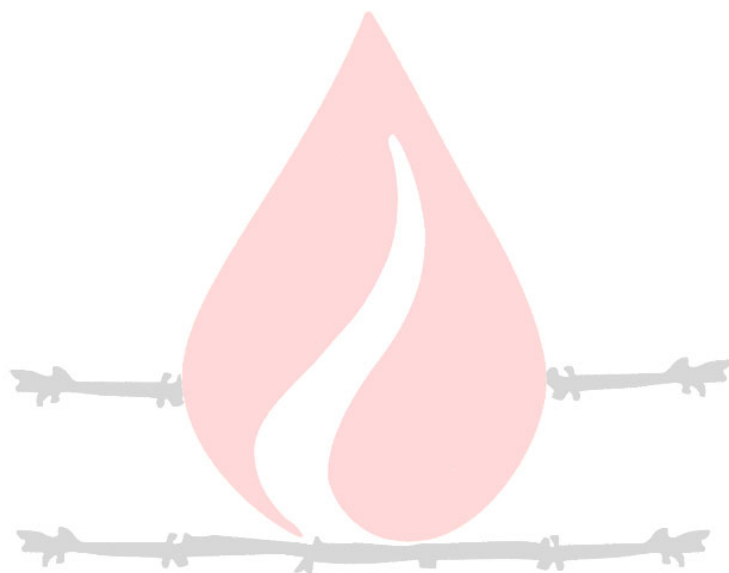
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۱۲)

گزارش راهبردی ۱۴۰۰/۵۷

شهریورماه و مهرماه ۱۴۰۰

۱۴۰۰۰۷۰۵۷



سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در شهریورماه و مهرماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز چهارشنبه ۳۱ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص قرار گرفتن اقدام جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا، به اخراج مهاجران هائیتی‌تبار از این کشور زیر تیغ انتقادهای شدید داخلی و بین‌المللی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به ابراز نگرانی عمیق سازمان ملل در رابطه با اخراج گسترده مهاجران هائیتی‌تبار از ایالات متحده، ضمن به شمار آوردن این اقدام ضربتی واشنگتن به‌عنوان مصداق احتمالی نقض قوانین بین‌المللی؛

ب) اشاره به صدور بیانیه از سوی فیلیپو گراندی، کمیسر عالی سازمان ملل در امور پناهندگان، مبنی بر مغایرت اخراج‌های گسترده و خودسرانه انجام شده از سوی مقام‌های آمریکا با استناد به مقررات بهداشتی در این کشور و بدون تلاش برای تعیین اولویت‌هایی در قالب حمایت و حفاظت از پناهجویان، با معیارها و موازین بین‌المللی و احتمال به شمار آمدن آن به‌عنوان مصداق سرکوب که متناقض با قوانین و حقوق بین‌المللی است؛

^۱ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ روزنامه گاردین (The Guardian)؛ روزنامه گلوب اند میل (The Globe and Mail)؛ شبکه خبری سی.ان.ان (CNN New) و خبرگزاری آناتولی (Anadolu Agency).

ج) اشاره به تصریح این مقام سازمان ملل در زمینه شوکه شدن از مشاهده تصاویر هزاران تن از شهروندان هائیتی تباری که در زیر پل‌های بزرگراهی در شهر مرزی دل ریو در ایالت تگزاس پناه گرفته‌اند؛

د) اشاره به ابراز نگرانی پیشاپیش کمیساریای عالی حقوق بشر و کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد به ریاست فیلیپو گراندی، در خصوص وضعیت مهاجران هائیتی تبار، ضمن خاطر نشان کردن برخورداری حق هر پناهجو از ارائه درخواست پناهندگی، به دولت آمریکا، با توجه به اینکه «ارائه درخواست پناهندگی جزئی از حقوق بشر است»؛

ه) اشاره به صدور بیانیه از سوی جو بایدن، در روز شنبه ۲۷ شهریورماه، مبنی بر قصد دولت او برای سرعت بخشیدن به روند اخراج حدود ۱۵ هزار مهاجر غیرقانونی با استفاده

۲ سوابق این گزارش:

- * انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز جمعه ۲۶ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص وقوع بحران انسانی در مرز مکزیک و ایالات متحده با توجه به تجمع ۱۰ هزار و ۵۰۰ پناهجو زیر پل مرزی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:
- الف) اشاره به منجر شدن تجمع حدود ۱۰ هزار پناهجو در اطراف پل مرزی میان مکزیک و آمریکا، به شدت گرفتن بحران انسانی در این منطقه؛ گفتنی است که این پل شهر دل ریو در تگزاس را به شهر آکونیا در مکزیک متصل می‌کند و اردوگاه موقتی که در کنار آن شکل گرفته، در روزهای اخیر به شدت گسترش یافته و بر تعداد افراد ساکن آن افزوده شده است؛
- ب) اشاره به هائیتی تبار بودن غالب این مهاجران که پس از عبور از رود ریوگرانده، در شرایط بسیار نامناسبی در زیر این پل می‌خوابند؛ گفتنی است که در ماه‌های اخیر دولت آمریکا با افزایش تعداد مهاجران در مرزهای خود رو به رو شده است؛
- ج) اشاره به آمار دولت ایالات متحده مبنی بر رسیدن تعداد پناهجویان بازداشت شده در مرز آمریکا و مکزیک در ماه ژوئیه سال جاری میلادی، برای نخستین بار در ۲۱ سال گذشته به ۲۰۰ هزار نفر؛ گفتنی است که بر اساس آماری که در روز چهارشنبه ۲۵ شهریورماه منتشر شد، ماه گذشته (ماه اوت) بیش از ۱۹۵ هزار پناهجو در مرز مکزیک بازداشت شدند؛
- د) اشاره به برخورداری اردوگاه موقت از امکانات اولیه ناچیز و ناگزیر شدن اغلب مهاجران به عزیمت به مکزیک در گرمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد برای تأمین مواد غذایی؛
- ه) اشاره به حاکی بودن گزارش‌ها از مشتمل بودن این پناهجویان علاوه بر پناهجویان اهل هائیتی از شماری از شهروندان کشورهای، مانند ونزوئلا، کوبا و نیکاراگوئه؛
- و) اشاره به صدور بیانیه از سوی اداره مرزبانی ایالات متحده مبنی بر افزایش تعداد کارکنان خود در اردوگاه دل ریو به منظور برقراری نظم و امنیت بیشتر و بهبود شرایط انسانی؛
- ز) اشاره به مفاد این بیانیه مبنی بر امکان استفاده پناهجویان منتظر جهت انتقال به اردوگاه‌های نیروهای مرزی به استفاده از فضای سایه زیر پل بین‌المللی دل ریو به‌عنوان محل اقامت موقت و به‌منظور ممانعت از ابتلا به بیماری‌های ناشی از گرمای شدید هوا؛ در این بیانیه آمده که آب آشامیدنی، حوله و توالت‌های سیار به پناهجویان ارائه شده است و
- ح) گفتنی است که جمهوری خواهان سیاست‌های مهاجرتی جو بایدن را عامل اصلی هجوم مهاجران و افزایش بازداشت آنان می‌دانند.

از هواپیما، از جمله شمار زیادی از اتباع هائیتی تباری که زیر پلی در یکی از مناطق مرزی ایالت تگزاس پناه گرفته‌اند؛

و) این در حالی است که اخراج مهاجران هائیتی تبار از آمریکا پس از زمین لرزه‌ای که ماه گذشته بخش‌هایی از این کشور را ویران کرد، به صورت موقت متوقف شده بود؛

ز) اشاره به صدور بیانیه از سوی وزارت امنیت داخلی ایالات متحده مبنی بر، اخراج اکثریت قریب به اتفاق مهاجران غیرقانونی، به موجب قوانین جاری بهداشتی که پس از بیماری همه‌گیر کووید - ۱۹ به تصویب رسیده بود؛

۳ گزارش مرتبط در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۴ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص به مخاطره افتادن جان پناهجویان به دلیل حکم صادر شده از سوی دیوان عالی ایالات متحده. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:
الف) تأکید بر ضرورت اقدام دولت بایدن به اتخاذ تدابیر حقوقی لازم در راستای پایان بخشیدن به سیاست مرزی سوءاستفاده‌جویانه دوران ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ، با توجه به حکم صادر شده از سوی دیوان عالی ایالات متحده، در روز سه‌شنبه دوم شهریورماه، مبنی بر تداوم این سیاست؛

ب) اشاره به اقدام دیوان عالی آمریکا به تأیید حکم دادگاهی بدوی مبنی بر دستور به دولت بایدن جهت انجام تلاش‌های همه‌جانبه خود در راستای ازسرگیری برنامه «پروتکل‌های حمایت از مهاجرت» موسوم به «ماندن در مکزیک» که منجر به فرستادن بیش از ۷۱ هزار پناهجو به شهرهای مرزی پرمخاطره این کشور شده است تا در انتظار نتایج فرآیندهای دادگاه‌های مهاجرت در ایالات متحده بمانند؛

ج) اشاره به محتوای این حکم مبنی بر اقدام نامتناسب دولت بایدن به پایان دادن به این برنامه بر اساس قانون فرآیندهای اجرایی فدرال (فرآینب اجرایی ریاست‌جمهوری)، چرا که در زمینه بررسی همه‌جانبه و کافی تأثیر این فرمان بر ایالت‌های تگزاس و میزوری - ایالت‌هایی که بر این اساس با چالش مواجه می‌شوند - ناکارآمد عمل کرده است؛
د) اشاره به اظهارات آریانا سائر، پژوهشگر حوزه مرزهای ایالات متحده در دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر منجر شدن ازسرگیری برنامه «ماندن در مکزیک» به فاجعه‌ای انسانی و از بین رفتن تمامی پیشرفت‌های کوچک انجام شده از سوی دولت بایدن در مرز مکزیک، ضمن تأکید بر ضرورت اقدام دولت بایدن به استفاده از اختیارات خود در راستای پایان بخشیدن به این سیاست در کوتاه‌ترین زمان ممکن و معکوس کردن سایر سیاست‌های ضدپناهجویی دوران ریاست‌جمهوری ترامپ؛

ه) اشاره به ناگزیر شدن دولت ایالات متحده بر اساس این حکم به فرستادن پناهجویان، از جمله ده‌ها هزار کودک و افراد مبتلا به معلولیت یا بیماری‌های مزمن به مکزیک که در آن با فقدان دسترسی به ملزومات مواجه بوده و مورد هدف جرائم سازمان‌یافته و برخی مواقع نیز به دلیل آدم‌ربایی، تجاوز، حمله، اخاذی و دیگر سوءاستفاده‌ها مورد هدف نهادهای اجراء قانون قرار می‌گیرند؛

و) اشاره به منجر شدن این برنامه به در هم آمیختن ناکارآمدی‌های نظام دادگاه‌های مهاجرتی در ایالات متحده، از جمله در زمینه مواردی چون، فقدان دسترسی به مشاوره، موانع موجود بر سر راه دسترسی به نماینده حقوقی، فقدان شفافیت و محدودیت‌های موجود در زمینه حمایت‌های حقوقی: گفتنی است که دولت بایدن در ماه ژانویه سال جاری میلادی این برنامه را متوقف ساخت و این امکان را برای بیش از ۱۳ هزار نفر از میان ۷۱۰۳۸ نفری که پیش‌ازاین به مکزیک بازگردانده شده بودند، فراهم آورد تا فرآیندهای حقوقی مهاجرتی خود را ادامه دهند؛

ح) این در حالی است که به گفته سخنگوی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل «راه‌های دیگری برای مدیریت سلامت عمومی و درعین‌حال تضمین حق درخواست پناهندگی وجود دارد.»؛

ط) اشاره به قرار گرفتن جو بایدن و دولت او زیر فشار انتقادهای گسترده با شدت گرفتن روند اخراج‌های دسته جمعی مهاجران هائیتی‌تبار، طی روزهای گذشته: گفتنی است که خبرگزاری رویترز در گزارشی یادآور شده است که صحنه‌های خشم و عصبانیت به تصویر کشیده شده هنگام بازگشت مهاجران به فرودگاه هائیتی بر شدت این انتقادهای افزوده است؛

ی) همچنین به گزارش خبرگزاری اسوشیتدپرس، انتشار تصاویر برخورد مأموران اسب‌سوار گشت مرزی در ایالت تگزاس با مهاجران هائیتی‌تبار با واکنش‌های زیاد در داخل ایالات متحده همراه بوده و انتقادهای گسترده‌ای را در اردوگاه دموکرات‌ها برانگیخته است؛

ک) اشاره به درخواست نمایندگان دموکرات کنگره از دولت بایدن جهت پایان دادن به استفاده ابزاری از یک مصوبه بهداشتی در موج نخست بیماری همه‌گیر کووید - ۱۹ برای اخراج مهاجران بدون فراهم آوردن فرصت لازم برای رسیدگی به درخواست پناهندگی آنها؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims

ز) اشاره به نامشخص بودن سرنوشت هزاران پناهجو مسترد شده به مکزیک در دوران ریاست جمهوری داندل ترامپ و بر اساس این برنامه و همچنین ناکامی آنها در زمینه ثبت مشخصات خود در سامانه اینترنتی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل به دلایل نامشخص، به‌رغم این احتمال که چنانچه این اقدام را انجام می‌دادند اجازه ورود به خاک ایالات متحده را می‌یافتند؛

ح) اشاره به امکان ناپذیری ثبت مشخصات در سامانه اینترنتی کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل برای پناهجویان تحت برنامه «ماندن در مکزیک»، پس از صدور حکم از سوی دیوان عالی ایالات متحده و ازاین‌رو ضرورت اقدام دولت بایدن به استفاده از «عفوهای بشردوستانه» - اقدام قابل اجراء از سوی دادگاه فدرال - در راستای تداوم پذیرش پناهجویانی که پیشاپیش در معرض این برنامه قرار گرفته بودند؛

ط) تأکید بر لزوم همکاری دوجانبه میان ایالات متحده و مکزیک با توجه به ناکارآمدی دولت مکزیک در زمینه فراهم آوردن حمایت‌های لازم از پناهجویان مسترد شده از آمریکا در زمینه اشتغال، بهداشت، تحصیل و نظام قضایی منجر به آوارگی هزاران پناهجو در این کشور که قادر به حمایت از خود یا دسترسی به خدمات اولیه نبوده و مورد سوءاستفاده کارتل‌های جنایی یا مقام‌های مکزیک می‌گیرند.

ل) اشاره به درعین حال قرار داشتن دولت آمریکا زیر تیغ انتقادهای جمهوری خواهان که معتقدند بایدن آن گونه که باید برای مقابله با آنچه آن‌ها «بروز بحران در مرزهای آمریکا» می‌نامند، عمل نمی‌کند؛

م) گفتنی است که خبرگزاری اسوشیتدپرس در گزارش خود آورده است که بیش از شش هزار مهاجر هائیتی تبار و دیگر مهاجران تاکنون از محل تجمع و اسکان خود در حومه شهر دل ریو واقع در ایالت تگزاس بیرون رانده شده و در صورت ادامه روند فعلی، شمار افراد پناه گرفته در این منطقه طی دو تا چهار روز آینده کاهش چشمگیری خواهد یافت؛

ن) به گزارش شبکه خبری بی.بی.سی، در روز پنجشنبه اول مهرماه ۱۴۰۰، دانیل فوت، نماینده ویژه آمریکا در امور هائیتی، در اعتراض به سیاست دولت جو بایدن در قبال هائیتی، به ویژه اخراج دسته جمعی پناهجویان این کشور از خاک ایالات متحده، از مقام خود کناره‌گیری کرد. این دیپلمات ارشد در نامه‌ای خطاب به آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا، تصمیم برای بازگرداندن مهاجرانی که از زلزله و بی ثباتی سیاسی فرار کرده‌اند را «غیرانسانی» خوانده و آن را قویاً محکوم کرده است؛

۲- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری آناتولی، در روز چهارشنبه ۳۱ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص روایت زندانیان شکنجه شده در زندان بگرام از روزهای پر از کابوس خود. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اظهارات ۳ هم‌بند محبوس در زندان بگرام برای سال‌های متمادی، مبنی بر رفتار غیرانسانی سربازان آمریکایی با زندانیان: گفتنی است که این زندان که در ۵۰ کیلومتری شمال کابل قرار داشته، دارای ۱۲۰ بند با ۵ تا ۶ هزار زندانی بوده که توسط ایالات متحده در سال ۲۰۰۲ میلادی در محوطه پایگاه هوایی بگرام ایجاد شده بود؛

^۴ گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://per.euronews.com/2021/09/22/washington-s-expulsions-of-haitians-could-violate-international-law-un>

^۵ گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.bbc.com/persian/world-58672593>

ب) اشاره به مورد بازجویی و شکنجه قرار گرفتن هزاران افغان به بهانه‌های مختلف، از جمله عضویت در گروه حقانی، توسط نیروهای آمریکایی در این زندان، که به‌عنوان «گوانتاناموی افغانستان» و «سیاه‌چال» شناخته و توسط اداره اطلاعات مرکزی ایالات متحده (سیا) اداره می‌شده است؛

ج) اشاره به اقدام مأموران زندان به حبس ۳۰ تا ۴۰ نفر در یک‌بند با فضایی به وسعت کمتر از نیم متر برای دراز کشیدن، عدم ارائه غذا به زندانیان برای چند روز متوالی، وضعیت دهشتبار سرویس‌های بهداشتی و اقدام مأموران به عکس گرفتن از زندانیان به هنگام حمام کردن، همچنین شرایط نامناسب هوای داخل زندان با توجه به گرم بودن آن در فصل تابستان و سرد بودن آن در فصل زمستان؛

د) اشاره به فرو افتادن نقاب حمایت از حقوق بشر از چهره ایالات متحده با توجه به شرایط زندان بگرام و اقدام‌های مأموران آمریکایی در این زندان؛

ه) اشاره به اقدام ایالات متحده به طراحی زندان بگرام به‌عنوان زندانی که زندگی و زنده ماندن در آن امکان‌پذیر نبوده است؟

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز جمعه ۲۶ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص تأیید عقد قرارداد نظامی ۵۰۰ میلیون دلاری میان آمریکا و عربستان با وجود وعده جو بایدن، رئیس‌جمهوری این کشور، درباره بازنگری روابط خود با عربستان پس از قتل جمال خاشقچی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام وزارت خارجه ایالات متحده به ارسال پیش‌نویس یک قرارداد نظامی با عربستان سعودی برای تأیید به کنگره این کشور، مشتمل بر تعمیر و نگهداری تجهیزات نظامی به ارزش تا ۵۰۰ میلیون دلار؛

^۶ گزارش خبرگزاری آناتولی. قابل بازیابی در لینک:

ب) گفتنی است که این نخستین معامله عمده نظامی میان آمریکا و عربستان سعودی از زمان روی کار آمدن جو بایدن است که البته ارزش آن در برابر قرارداد ۱۱۰ میلیارد دلاری که در دوران داندل ترامپ بسته شده بود، ناچیز است؛

ج) اشاره به وعده جو بایدن در زمینه وادار کردن رهبران عربستان به پرداختن بهای نقش خود در رابطه با قتل جمال خاشقچی، روزنامه‌نگار منتقد سعودی؛

د) اشاره به همچنین افزایش درخواست‌ها در فضای سیاسی ایالات متحده در سال‌های اخیر، جهت فاصله گرفتن از عربستان با توجه به مداخله این کشور در جنگ داخلی یمن و کارنامه حقوق بشری آن؛

ه) اشاره به اقدام جو بایدن پس از رسیدن به مقام ریاست‌جمهوری به صدور دستور در زمینه بازبینی تمامی قراردادهای نظامی منعقد شده میان آمریکا و عربستان در زمان تصدی داندل ترامپ بر این مسند؛

و) اشاره به اقدام لوید آستین، وزیر دفاع آمریکا، در هفته گذشته به لغو سفر خود به عربستان با توجه به گزارش‌های دریافتی در این زمینه مبنی بر امکان‌ناپذیری دیدار او با محمد بن سلمان، ولیعهد و وزیر دفاع عربستان؛

ز) گفتنی است که محمد بن سلمان نفوذ گسترده‌ای در حکومت عربستان دارد و در دوران داندل ترامپ مرادوات آمریکا با عربستان از طریق او انجام می‌شده است، اما به نظر می‌رسد ترجیح بایدن به تماس مستقیم با پدر او، ملک سلمان باشد؛

ح) اشاره به مشتمل شدن قرارداد ۵۰۰ میلیون دلاری تأیید شده به صورت مقدماتی، بر خدماتی چون، تعمیر و نگهداری دسته بزرگی از هلیکوپترهای شینوک؛

ط) وزارت خارجه آمریکا گفته است که این معامله نظامی با هدف «بهبود امنیت یک کشور دوست که نیرویی مهم برای ثبات سیاسی و رشد اقتصادی خاورمیانه به شمار می‌آید» به امنیت ملی آمریکا نیز کمک خواهد کرد؛

۷ گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز جمعه ۲۶ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص اذعان ارتش آمریکا به کشتن غیرنظامیان در حمله پهپادی به خودرویی در کابل. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اشاره به اذعان ارتش آمریکا، در روز جمعه ۲۶ شهریورماه، به کشتن غیرنظامیان در حمله پهپادی این کشور به خودرویی در کابل، پایتخت افغانستان به جای جنگجویان داعش؛

(ب) اشاره به به‌شمار آوردن کشتار ۱۰ غیرنظامی در این حمله پهپادی پیش از خروج آخرین نظامیان آمریکا از افغانستان به مثابه «اشتباهی دلخراش» درحالی‌که ۷ تن از کشته‌شدگان در این حمله کودک بودند؛

(ج) اشاره به عذرخواهی لوید آستین، وزیر دفاع آمریکا، بابت این حمله پهپادی مرگبار که تنها سه روز پس از حمله انتحاری به فرودگاه کابل صورت پذیرفت؛

(د) اشاره به درعین‌حال تأکید مقام‌های وزارت دفاع آمریکا، پس از حمله انجام شده در روز یکشنبه ۷ شهریورماه، بر درستی نحوه انجام این حمله: گفتنی است که واشنگتن در آن زمان ادعا می‌کرد که خودروی یک بمب‌گذار انتحاری را که به دنبال حمله به فرودگاه کابل بوده، هدف گرفته است؛

(ه) اشاره به اظهارات چندین مقام رسمی آمریکا، پیش‌ازاین، مبنی بر پذیرش کشته شدن افراد غیرنظامی در حمله پهپادی مرگبار به خودرویی در کابل، از سوی وزارت دفاع این کشور؛

(و) اشاره به گزارش روزنامه نیویورک تایمز در هفته گذشته مبنی بر اینکه راننده خودرویی که در حمله پهپادی آمریکا کشته شده به احتمال زیاد کارمند یک سازمان مردم‌نهاد بوده است؛

(ز) گفتنی است که امال احمدی، شهروند افغان که در این حمله ۱۰ عضو خانواده‌اش را از دست داد، هفته گذشته در گفتگو با آنلیز بورجس، خبرنگار یورونیوز گفته بود: «آمریکا

اشتباه بزرگی کرد که غیرنظامیان را مورد هدف قرار داد.»^{۹۸}

^{۹۸} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://per.euronews.com/2021/09/17/us-army-accepts-that-drone-attack-in-kابل-killed-civilians-instead-of-isis-members>

^{۹۹} سوابق در گزارش‌های پیشین:

۵- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده بان حقوق بشر، در روز پنجشنبه ۲۵ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت اقدام ایالات متحده به اجرای برنامه اسکان مجدد پناهجویان در شرایط کنونی. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به میراث برنامه اسکان مجدد پناهجویان نیازمند دریافت کمک‌های حیاتی که پس از کاهش دادن قابل توجه آن از سوی داندل ترامپ در اختیار جو بایدن قرار گرفته و بایدن نیز متعهد به احیاء این برنامه و افزایش میزان پذیرش پناهجویان تا تعداد ۶۲۵۰۰ تن تا پایان سال مالی جاری در روز ۳۰ سپتامبر (۸ مهرماه) شده است: گفتنی است که ترامپ این میزان را تا سقف ۱۵ هزار تن کاهش داده بود؛

ب) اشاره به درعین حال آمار ۷۶۳۷ نفری پذیرش پناهجویان از سوی ایالات متحده تا پایان ماه اوت سال جاری، تنها یک ماه مانده به پایان سال مالی جاری و اینکه این چشم‌انداز که

*انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز دوشنبه ۸ شهریور ماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت مسئولیت‌پذیری ایالات متحده در قبال کشتار کودکان و دیگر شهروندان غیرنظامی در افغانستان، به ویژه با توجه به حمله اخیر به این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به اظهارات پل اویراین، مدیر اجرایی سازمان عفو بین‌الملل در ایالات متحده، در پاسخ به گزارش‌ها در زمینه مسئولیت آمریکا در قبال مرگ ۹ غیرنظامی، از جمله کودکان دو ساله در مناطق مسکونی کابل، مبنی بر مواجهه بازماندگان جنگ افغانستان با درد غیرقابل تصور ناشی از فقدان عزیزانشان بدون پذیرش هر گونه مسئولیت از سوی کسانی که عامل انجام حملات هوایی بودند؛

ب) اشاره به اقدام ایالات متحده به کشتار غیرنظامیان در افغانستان، پاکستان، سوریه و سومالی برای سال‌های متمادی تحت پوشش به اصطلاح «جنگ با تروریسم» و برخورداری از معافیت از مجازات؛

ج) اشاره به مسئولیت ایالات متحده در قبال خانواده‌های کشته‌شدگان مبتنی بر ضرورت نام بردن از کشته‌شدگان، به رسمیت شناختن اقدام‌های خود، انجام تحقیقات لازم در این زمینه و جبران خسارات وارده به آن‌ها؛

د) اشاره به اقدام ایالات متحده به حمله به افغانستان و سایر کشورها برای دو دهه متوالی بدون هر گونه مسئولیت‌پذیری و پاسخ‌گویی به عموم جامعه در رابطه با تعداد غیرنظامیان کشته شده، ضمن غیروجدانی به شمار آوردن تداوم اقدام دولت بایدن به انجام این حملات هوایی به صورت مخفیانه؛

ه) اشاره به حاکی بودن حمله هوایی اخیر از نشانه‌ای اجمالی از آینده مداخله ایالات متحده در سرنوشت افغانستان چنانچه دولت بایدن قصد تداوم اجراء برنامه مبارزه با تروریسم را داشته باشد که حمایت از غیرنظامیان را در اولویت قرار نمی‌دهد؛ و اشاره به درخواست سازمان عفو بین‌الملل از ایالات متحده جهت:

- انجام تحقیقی معتبر و شفاف در زمینه حمله انجام شده در روز یکشنبه ۷ شهریور ماه؛
- جبران خسارات برای تلفات غیرنظامیان این کشور و کشورهای دیگر، ناشی از ده‌ها عملیات نظامی ایالات متحده؛
- پایبندی به حقوق بین‌الملل در مسیر پیش رو با توجه به گزارش‌های به دست آمده در زمینه اقدام دولت بایدن به بررسی سیاستی در رابطه با حملات انجام شده از سوی ایالات متحده خارج از چهارچوب مناقشات مسلحانه.

در این مدت آمریکا بتواند بیش از ۵۰ هزار پذیرش انجام دهد، رو به زوال نهاده است: به عبارت دیگر بر اساس این آمار، دولت بایدن حتی به سقف پذیرش پناهجو از سوی دولت ترامپ نیز نرسیده است؛

ج) اشاره به ارائه عذرهای متعدد در این زمینه از سوی دولت که برخی از آنها نیز قابل توجیه هستند، اما تأکید بر این امر که وضعیت اضطراری پناهجویان افغان مستلزم اتخاذ تصمیم قاطع در دو هفته آتی و استفاده از ظرفیت‌های اسکان مجدد در دسترس است؛

د) اشاره به تاکنون مورد پذیرش قرار گرفتن تنها ۶۴۳ پناهجوی افغان در سال مالی جاری و رسیدن ۷۹۷۳ افغان دیگر به خاک ایالات متحده بر اساس روایید ویژه مهاجرت، برخوردار از همان مزایای پناهجویی: این در حالی است بیشتر افغان‌ها بر اساس برنامه عفو بشردوستانه وارد این کشور می‌شوند؛

ه) اشاره به تفاوت میان پناهجویان وارد شده به ایالات متحده بر اساس وضعیت و مبانی حقوقی با افرادی که بر اساس الزامات عفو بشردوستانه وارد می‌شوند، با توجه به اینکه گروه نخست می‌توانند درخواست پیوستن به سایر اعضای خانواده خود، از جمله والدین و کودکان‌شان را ارائه داده و شامل دریافت کمک‌های ویژه برای بازگشت به زندگی و همچنین قرار گرفتن در مسیر دریافت اقامت دائم شوند، درحالی که گروه دوم از هیچ یک از این مزایا برخوردار نیستند؛

و) اشاره به وجود مبانی لازم در قانون پناهجویی سال ۱۹۸۰ میلادی جهت فراهم آوردن امکان موردنظر برای مقام‌های خدمات شهروندی و اقامتی ایالات متحده به منظور تغییر وضعیت عفو بشردوستانه به وضعیت پناهجویی برای پناهجویان در این کشور تا اینکه هزاران شهروند افغانی که هم‌اکنون در پایگاه‌های نظامی ایالات متحده در سراسر جهان به انتظار نشسته‌اند، به‌عنوان پناهجو وارد این کشور شوند و نه به‌عنوان افراد تحت برنامه عفو بشردوستانه؛

ز) اشاره به ضرورت انجام تمامی مراحل امنیتی و پزشکی در زمان لازم و لزوم اقدام دولت بایدن جهت به شمار آوردن وضعیت پناهنجویی برای این افراد در حال حاضر و انتقال آن‌ها به ایالات متحده پیش از ۳۰ سپتامبر (پایان سال مالی جاری)^{۱۱}؛

۶- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۲۴ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت پیوستن ایالات متحده به پیمان منع استفاده از مهمات خوشه‌ای. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به گزارش نظارت بر مهمات خوشه‌ای سازمان دیده‌بان حقوق بشر در سال ۲۰۲۱ میلادی، مبنی بر ضرورت اقدام دولت جو بایدن به رد فرمان سیاسی دولت پیشین این کشور در خصوص مهمات خوشه‌ای در سال ۲۰۱۷ میلادی و معکوس گرداندن روند آن و همچنین متعهد شدن این دولت به پیوستن به پیمان منع استفاده از این تسلیحات غیرقابل پذیرش؛

ب) اشاره به اظهارات مری ورهم^{۱۲}، مدیر بخش تسلیحات سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر برخورداری ایالات متحده از سابقه دهشتبار استفاده از مهمات خوشه‌ای در سراسر جهان و ضرورت اقدام آن به پایان دادن به این دوران؛

ج) اشاره به جایگزین شدن سیاست کنونی ایالات متحده در این زمینه - که در سال ۲۰۱۷ در دوران ریاست جمهوری دانلد ترامپ صادر شده بود - با فرمان سیاسی وزارت دفاع در رابطه با مهمات خوشه‌ای، صادر شده از سوی دولت جورج دبلیو. بوش در ماه ژوئیه سال ۲۰۰۸ میلادی؛

د) اشاره به منجر شدن سیاست اتخاذ شده در سال ۲۰۱۷ میلادی به برداشته شدن الزام ایالات متحده در زمینه منع استفاده از مهمات غیرقابل اعتماد خوشه‌ای تا پایان سال ۲۰۱۸ میلادی که به باقی ماندن بیش از ۱ درصد از مهمات منفجر نشده، انجامیده است؛

^{۱۱} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/09/16/us-should-use-refugee-resettlement-slots-now>

^{۱۲} Mary Wareham

ه) اشاره به در عوض منجر شدن این سیاست به فراهم آمدن امکان استفاده از میلیون‌ها مهمات خوشه‌ای ذخیره شده از سوی ایالات متحده تا زمانی که مقادیر کافی از انواع پیشرفته و قابل اعتماد آن ساخته شده و در دسترس قرار گیرد: این سیاست همچنین امکان دسترسی آمریکا به مهمات خوشه‌ای به دست آمده از منابع خارجی را جهت تکمیل ذخایر موجود فراهم می‌آورد؛

و) اشاره به عدم اقدام دولت بایدن به بازبینی یا اصلاح سیاست سال ۲۰۱۷ میلادی و توصیه گزارش اخیر نهاد تحقیقات کنگره آمریکا مبنی بر ضرورت اقدام کنگره به در نظر داشتن این امر که جامعه بین‌المللی چه رویکردی در قبال سیاست سال ۲۰۱۷ آمریکا در زمینه استفاده نظامی از مهمات خوشه‌ای خواهد داشت؛

ز) اشاره به عدم مشارکت ایالات متحده، حتی به‌عنوان ناظر در فرآیند اسلو در سال‌های ۲۰۰۷ - ۲۰۰۸ میلادی که منجر به تصویب کنوانسیون منع استفاده از مهمات خوشه‌ای شد که از کاربرد این مهمات به طور جامع ممانعت به عمل آورده و کشورهای عضو را ملزم به پاکسازی پس‌ماندهای ناشی از مهمات خوشه‌ای در مدت زمان ۱۰ سال و کمک به قربانیان آن می‌کند؛

ح) اشاره به مشتمل شدن ۱۱۰ کشور عضو این پیمان و ۱۳ کشور امضاءکننده آن بر ۲۴ کشور عضو ناتو و متحدانی چون استرالیا و ژاپن، ضمن اشاره به عضویت کشورهای چون، افغانستان، بوسنی و هرزگوین، عراق، لائوس و لبنان به‌عنوان کشورهای عضوی که از استفاده ایالات متحده از مهمات خوشه‌ای رنج کشیده‌اند؛

ط) اشاره به یافته‌های گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر در این زمینه مبنی بر عدم اقدام ایالات متحده به تولید مهمات خوشه‌ای جدید و درعین حال عدم تعهد آن به تولید این مهمات در آینده: این در حالی است که چین و روسیه نیز فعالانه در حال تحقیق در این زمینه و توسعه انواع جدید مهمات خوشه‌ای هستند؛

ی) اشاره به به‌شمار آمدن عملیات آزادسازی عراق در سال ۲۰۰۳ میلادی به‌عنوان آخرین باری که ایالات متحده از مهمات خوشه‌ای استفاده کرد، البته به استثناء حمله منفرد آن به یمن در ماه دسامبر سال ۲۰۰۹ میلادی؛

ک) اشاره به اقدام دولت اواما به تعلیق انتقال مهمات خوشه‌ای به عربستان سعودی در سال ۲۰۱۶ میلادی پس از به دست آمدن شواهدی از آسیب دیدن غیرنظامیان از مهمات خوشه‌ای استفاده شده از سوی ائتلاف به رهبری عربستان در یمن؛

ل) اشاره به به‌شمار آمدن گزارش نظارت بر مهمات خوشه‌ای سال ۲۰۲۱ میلادی، به‌عنوان دوازدهمین گزارش سالانه ائتلاف مهمات خوشه‌ای - ائتلاف جهانی سازمان‌های مردم‌نهاد که سازمان دیده‌بان حقوق بشر ریاست آن را بر عهده داشته و یکی از بنیان‌گذاران آن به شمار می‌آید - و ارائه آن در کنفرانس دومین بررسی این کنوانسیون در ژنو در روزهای ۲۰ و ۲۱ سپتامبر سال جاری (۲۹ و ۳۰ شهریورماه)؛

م) این گزارش در پایان تأکید می‌کند که ایالات متحده باید به دیگر کشورهای جهان نشان دهد که اهمیت حمایت از غیرنظامیان از مخاطرات و آسیب‌های دائمی ناشی از استفاده از مهمات خوشه‌ای در مناطق جنگی را به رسمیت می‌شناسد و دولت بایدن نیز باید اذعان نماید که مهمات خوشه‌ای نقشی در نیروهای نظامی معاصر نداشته و روند سیاست اتخاذ شده در سال ۲۰۱۷ را معکوس گرداند!^{۱۱}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

۷- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری سی.ان.ان، در روز پنج‌شنبه ۱۸ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص هراس شمار زیادی از کودکان مسلمان ایالات متحده از فرا رسیدن سالگرد یازدهم سپتامبر. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

^{۱۲} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

(الف) اشاره به اقدام داندل ترامپ، رئیس‌جمهور سابق ایالات متحده و حامیان وی به تسلیح سیاسی اسلام‌هراسی جاری در آمریکای امروز و بهره‌برداری از آن به‌عنوان نگرش سیاسی مشروع که هم‌اکنون بر شانه‌های آمریکایی‌های مسلمان سنگینی می‌کند؛

(ب) اشاره به هراس بسیاری از کودکان مسلمان هرساله از فرا رسیدن سالگرد حملات یازدهم سپتامبر، با توجه به افزایش ارباب‌ها و آزار و اذیت‌ها در مدارس، به‌رغم اینکه آن‌ها در زمان وقوع این حادثه به دنیا نیامده بودند و تنها به گونه‌ای ناعادلانه زخم‌های ناشی از آن را متحمل می‌شوند؛

(ج) اشاره به مورد تبعیض قرار گرفتن مسلمانان در آمریکا نه تنها پس از حملات یازدهم سپتامبر سال ۲۰۰۱ میلادی، بلکه بازگشت ریشه‌های اسلام‌هراسی در این کشور به سال‌ها و قرن‌های پیش: اما باید خاطر نشان ساخت که میوه سمی ناشی از این امر به واقع پس از حملات یازدهم سپتامبر به بار نشست؛

(د) اشاره به پیمایش انجام شده از سوی بنیاد نظرسنجی پیو، در سال ۲۰۱۷ میلادی، مبنی بر اظهارات ۴۸ درصد از آمریکایی‌های مسلمان در رابطه با برخورداری از تجارب شخصی تبعیض، به‌رغم اینکه آن‌ها تنها ۱,۱ درصد از کل جمعیت ایالات متحده را تشکیل می‌دادند: این در حالی است که در ماه مارس سال جاری میلادی، ۷۸ درصد از مردم آمریکا اظهار داشتند که مسلمانان احتمالاً در این کشور با تبعیض مواجه هستند؛

(ه) اشاره به گزارش روزنامه نیویورک تایمز، در ماه فوریه سال ۱۹۸۷ میلادی، در رابطه با یادداشت به دست آمده از اداره مهاجرت و تابعیت - که در آن زمان بخشی از وزارت دادگستری به شمار می‌آمد - مبنی بر ارائه طرحی مبتنی بر دستگیری، حبس و اخراج شمار زیادی از شهروندان ایرانی و عرب مقیم ایالات متحده در صورت بروز وضعیت اضطراری ملی که یادآور حبس آمریکایی‌های ژاپنی تبار در خلال جنگ جهانی دوم در این کشور است؛

(و) اشاره به حاکی بودن این یادداشت از تمایل رونالد ریگان، رئیس‌جمهور وقت ایالات متحده، به اتخاذ رویکردی تهاجمی‌تر در قبال رشد تهدید تروریسم در قبال مردم

آمریکا، به‌ویژه پس از بمب‌گذاری‌ها و هواپیماربایی‌های دهه ۱۹۸۰ میلادی: گفتنی است که کمیته طراح این برنامه پس از علنی شدن آن منحل و طرح موردنظر نیز لغو شد؛ (ز) اشاره به ملزم شدن تمامی مسلمانان فاقد شهروندی آمریکا، کمی پس از وقوع حملات یازدهم سپتامبر، به گزارش دادن از وضعیت خود به نهاد ثبت ویژه: به‌عبارت‌دیگر اقدام سامانه ملی ورود و خروج، به پیروی از طرح پیشنهادی دهه ۱۹۸۰، به درخواست از تمامی مردان بالای ۱۶ سال مسلمان برخوردار از روادید ایالات متحده، از ۲۴ کشور عمدتاً مسلمان، به مراجعه به نهاد مربوطه تا عکس آن‌ها گرفته شده و از آن‌ها انگشت‌نگاری و بازجویی به عمل آید، حتی در صورتی که هیچ ارتباطی با اقدام‌های تروریستی نداشته و یا هرگز به جرم متهم نشده باشند؛

(ح) اشاره به گزارش کارگروه قانون و حقوق ایالت پنسیلوانیا، در سال ۲۰۱۲ میلادی، مبنی بر ناگزیر شدن ۸۰ هزار تن از مردان مسلمان به قرار دادن خود در معرض الزامات این طرح تنها به این دلیل که از کشورهایی آمده بودند که دینشان با هواپیماربایان یازده سپتامبر مشترک بوده است: به‌عبارت‌دیگر پیام دولت آمریکا به مسلمانان آشکار بود، مبنی بر اینکه «مسلمانان یا تروریست هستند و یا از تروریست‌ها جانبداری می‌کنند»؛

(ط) اشاره به اظهارات ترامپ در مورد ضرورت تشکیل سامانه ثبت مسلمانان و درعین‌حال تأکید بر منحصر به فرد نبودن این رویکردها به‌وی، با توجه به مورد آزار و اذیت و پرسش قرار گرفتن مکرر مسلمانان از سوی مأموران پلیس فدرال، اقدام رسانه‌های راست‌گرا به هراس افکنی در این زمینه در میان مردم آمریکا و همچنین اقدام پلیس نیویورک به مورد هدف قرار دادن نژادپرستانه مسلمانان تحت عنوان «برنامه نظارت بر مسلمانان»؛

(ی) اشاره به منجر شدن اشغال نظامی عراق و افغانستان تنها به رو به وخامت نهادن این معضل و تسهیل روند اقدام مردم آمریکا به به‌شمار آوردن مسلمانان این کشور به‌عنوان دشمنان داخلی؛

(ک) اشاره به ناگزیر شدن بسیاری از مسلمانان آمریکا، به‌رغم گذشت ۲۰ سال از حملات یازده سپتامبر و روی کار آمدن دولت دموکرات در کاخ سفید، به توجیه موجودیت خود،

با توجه به قانون وطن پرستی به اجرا درآمده پس از حملات یازده سپتامبر در راستای دفاع از امنیت ملی ایالات متحده، مبتنی بر جرم به شمار آوردن حمایت از سازمان‌های تروریستی؛

ل) این در حالی است که در این قانون، تروریسم محدود به تهدیدهای خارجی بوده و گروه‌هایی چون، برتر پنداران سفیدپوست و سایر افراط‌گرایان و تروریست‌های داخلی که حتی از نگاه اف.بی.آی و سایر نهادهای مجری قانون تهدید بسیار بزرگ‌تری از عوامل تروریستی خارجی به شمار می‌آیند، غالباً از رویکردهای موشکافانه طفره رفته، برچسب تروریست بر آن‌ها نهاده نشده و به این عنوان متهم نمی‌شوند؛

م) اشاره به منجر شدن این نگرش به نه تنها ایمن‌تر نشدن کشور بلکه تلاش برای کلیشه‌سازی از مسلمانان به عنوان تروریست؛

ن) اشاره به درعین حال نقش ناچیز مسلمانان آمریکا در فضای سیاسی کشور، با توجه به به‌شمار آمدن همیشگی‌شان به عنوان خارجی، اگرچه که شمار بیشتری از افراط‌گرایان سفیدپوست اقدام به خودنمایی در مواردی چون حمله به کنگره آمریکا می‌کنند که مایه شرمساری مردم این کشور است^{۱۳}؛

۸- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۱۸ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص منجر شدن حادثه یازدهم سپتامبر به عنان گسیختگی طوفان جهانی

سوءاستفاده‌های حقوق بشری. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از: الف) اشاره به اقدام دولت جورج دبلیو بوش، رئیس‌جمهور وقت آمریکا، به از هم گسیختن موازین حقوق بشری به جای حصول اطمینان از اجرای آن‌ها و ممانعت به عمل آوردن از این بی‌رحمی ابزاری؛

ب) اشاره به عدم اقدام مردم آمریکا که از ابعاد این حملات حیرت‌زده و هراسان شده بودند، به نشان دادن واکنش مناسب در قبال این موارد نقض حقوق بشر، با توجه به انجام

^{۱۳} گزارش شبکه خبری سی.ان.ان. قابل بازیابی در لینک:

پذیرفتن محرمانه بسیاری از آن‌ها و عدم آگاهی آن‌ها از وقوع این موارد دست‌کم تا مدت‌ها پس از گذشت این حادثه؛

ج) اشاره به اقدام جان یو،^۱ وکیل کاخ سفید، به نگرارش یادداشت‌های رسواکننده‌ای در زمینه شکنجه به‌منظور توجیه موارد غیرقابل توجیه در این زمینه و اقدام آلبرتو گونزالس،^۲ دادستان عمومی جورج بوش، به تلاش برای حسن تعبیر از سوءرفتار وحشیانه با مظنونان، از جمله روش‌هایی چون غرق‌سازی به‌عنوان «تکنیک‌های پیشرفته بازجویی» و منسوخ و قدیمی به شمار آوردن کنوانسیون‌های ژنو؛

د) اشاره به همچنین اقدام ژنرال مایکل هیدن،^۳ رئیس وقت سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا) به ترغیب مجریان قانون به حفظ وجهه قانونی که منجر به نقض آن به صورت محرمانه می‌شد؛

ه) اشاره به منجر شدن این بی‌تفاوتی در قبال حقوق بشر به اقدام حاکمان متخاصم در کشورهای دیگر به یافتن بهترین راه برای طفره رفتن از موارد نقض گسترده آن تحت عنوان مبارزه با تروریسم، از جمله اقدام دولت چین به توجیه حبس یک میلیون تن از شهروندان ایغور و دیگر مسلمانان ترک‌تبار در سین‌کیانگ تا زمان ناگزیر شدن آن‌ها به ترک دین، فرهنگ و زبان خود؛

و) اشاره به همچنین اقدام رجب طیب اردوغان و عبدالفتاح سیسی، رؤسای جمهور ترکیه و مصر به حبس ده‌ها هزار تن از مردم خود تحت این منطقی و به واقع بدون برخورداری از مدارک و شواهد لازم در این زمینه و اقدام رژیم اسرائیل به توجیه حصر ۱۴ ساله و بمباران ادواری مردم غزه؛

ز) اشاره به اقدام دولت بوش به اعلام روند «جنگ جهانی با تروریسم» به جای استفاده از ابزارهای اجرای قانون در راستای پرداختن به جنایات دهشتبار یازدهم سپتامبر، که به گوشه گوشه این جهان و فراتر از مرزهای افغانستان که گمان می‌رفت اسامه بن لادن، رهبر

^۱John Yoo

^۲Alberto Gonzales

^۳Gen. Michael Hayden

القاعده در آن مخفی شده است، کشیده شده و منجر به حبس مظنونان متعددی تحت عنوان «ستیزه‌جویان متخاصم» بدون تفهیم اتهام یا برگزاری محاکمه تا زمان پایان جنگ و در حقیقت برای همیشه شد و زمینه لازم برای حبس‌های نامحدود در زندان گوانتانامو را فراهم آورد؛

ح) اشاره به منجر شدن پارادیم جنگ به توجیه کشتار مظنونان در هر کجای جهان و در غالب موارد با ارائه کمترین میزان شواهد و مدارک: این در حالی است که بر اساس قانون بین‌المللی حقوق بشر مقام‌های مجری قانون ملزم به دستگیری مظنونان در هر زمان ممکن و تنها استفاده از نیروی مرگبار به‌عنوان آخرین راه چاره به‌منظور ممانعت از بروز تهدید برای حیات دیگران هستند؛

ط) اشاره به اقدام دولت ایالات متحده به به‌شمار آوردن تروریست‌های ادعایی به‌عنوان ستیزه‌جو و مبارز جهت توجیه کشتن شتاب‌زده آن‌ها، معمولاً در حملات انجام شده با پهپاد یا دیگر هواپیماها، حتی زمانی که آن‌ها با منطقه جنگی مربوط به نیروهای آمریکایی بسیار فاصله داشتند، از جمله در کشورهایی چون، یمن و سومالی؛

ی) اشاره به هراس و انزجار اکثریت مسلمانان ایالات متحده به دلیل بهره‌برداری انحراف‌آمیز القاعده از اسلام به‌منظور توجیه حملات یازده سپتامبر و دیگر حملات و همچنین به شمار آمدن مسلمانان در سطح جهانی به‌عنوان نخستین قربانیان تروریسم؛

ک) اشاره به درعین حال منجر شدن اقدام‌های تمامی دولت‌های آمریکا از زمان دولت بوش تا داندل ترامپ به قرار گرفتن مسلمانان در معرض درجات متفاوتی از ظن، نظارت پلیس، پرونده‌سازی برای بازجویی، هدف قرار گرفتن برای به دام انداختن و زندانی شدن به‌عنوان شاهد‌های عینی: گفتنی است که این سوءرفتار به جای ترغیب جوامع مسلمان جهت همکاری در شناسایی تهدیدهای بالقوه تروریستی، موجب بیگانه‌سازی آن‌ها شده است؛

ل) اشاره به مواجه شدن این موارد نقض حقوق بشر تقریباً در سراسر جهان با معافیت و مصونیت از مجازات و ناکام ماندن تلاش‌ها جهت مورد پیگرد قرار دادن یا تحقیق در زمینه شکنجه‌های انجام شده و دیگر موارد قانون‌شکنی‌ها، به استثناء موارد ناچیز پیگرد نظامیان

رده پایین، که حتی در زمان ریاست جمهوری باراک اوباما منجر به به‌شمار آمدن شکنجه‌تنها در کتاب‌ها به‌عنوان جنایت و در حقیقت مورد استفاده قرار گرفتن از آن به‌عنوان گزینه‌ای سیاسی شده است؛

م) اشاره به به‌شمار آمدن اقدام دولت ایالات متحده به حفظ روند معافیت از مجازات برای شکنجه به‌عنوان دلیل اصلی عدم محاکمه هیچ یک از ۵ طراح ادعایی حملات یازدهم سپتامبر، به‌منظور آشکار نشدن موارد اعمال شکنجه و بهره‌برداری تمام و کمال از ثمره این روش‌ها؛

ن) اشاره به به‌شمار آمدن بیستمین سالگرد حملات یازده سپتامبر به‌عنوان هم‌زمان گرامی داشتن یاد قربانیان این حادثه و هم ارزیابی مجدد جوانب به شدت گمراهانه و نادرست واکنش دولت آمریکا در قبال آن؛

س) اشاره به فرا رسیدن زمان نه تنها محکومیت شرارت تروریسم، بلکه تعطیلی زندان گوانتانامو با آزاد کردن ۳۹ زندانی مسن همچنان محبوس در این زندان بدون تفهیم اتهام و مورد محاکمه قرار دادن مابقی آن‌ها در دادگاهی مناسب؛

ع) اشاره به همچنین فرا رسیدن زمان لازم برای پیگرد افرادی که دستورهای مربوط به حبس مخفیانه و شکنجه را صادر کرده و انتشار گزارش کامل کمیته اطلاعاتی سنا در این زمینه؛

ف) تأکید بر فرا رسیدن زمان پایان بخشیدن به جنگ با تروریسم و اذعان به این امر که در غیاب یک منازعه مسلحانه واقعی، با جرائم تروریستی باید همچون سایر جرائم جدی در محدود و قالب قانون بین‌المللی حقوق بشر و به دور از هرگونه حبس‌های نامحدود و کشتارهای شتاب‌زده، مبارزه کرد.^{۱۷}

^{۱۷} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل‌بازیابی در لینک:

* کانادا

- انتشار گزارش از سوی روزنامه گلوب اند میل، در روز چهارشنبه ۱۷ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص درخواست سازمان ملل از کانادا برای متوقف ساختن جنگ افروزی در یمن با فروش سلاح به عربستان سعودی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به قرار گرفتن کانادا از سوی کارشناسان سازمان ملل، که جنگ یمن را مورد نظارت قرار داده و به تحقیق در زمینه وقوع احتمالی جنایات جنگی در آن می‌پردازند، برای دومین سال متوالی در فهرست کشورهای برافروزاننده جنگ در یمن؛

ب) اشاره به اقدام کارشناسان سازمان ملل به مشتمل کردن کانادا در فهرست ۵ کشور فروشنده سلاح به کشورهای درگیر در منازعه یمن که در آن ائتلاف به رهبری عربستان سعودی به مبارزه در مقابل نیروهای انصارا... - که به ادعای این گزارش مورد حمایت ایران قرار دارند - می‌پردازد؛

ج) اشاره به اقدام جامعه بین‌المللی به نادیده گرفتن و به فراموشی سپردن یمن درحالی‌که جنگ این کشور وارد هفتمین سال خود شده و چشم‌اندازی برای برقراری آتش‌بس در آن نیز دیده نمی‌شود؛

د) اشاره این گروه از کارشناسان عالی‌رتبه بین‌المللی و منطقه‌ای در زمینه یمن به تداوم فروش سلاح از سوی کانادا و سایر کشورها، از جمله ایالات متحده آمریکا، بریتانیا و ایران به طرف‌های درگیر جنگ یمن بدون کوچک‌ترین توجهی به درد و رنج گسترده‌ای که این منازعه برای مردم این کشور به همراه داشته است؛

ه) اشاره به به‌شمار آمدن کانادا به‌عنوان بزرگترین تأمین‌کننده کالاهای نظامی عربستان سعودی پس از ایالات متحده آمریکا و حاکی بودن آمارهای سال ۲۰۲۰ میلادی و همچنین جدیدترین آمارهای به دست آمده در این زمینه مبنی بر صادرات بیش از ۱,۳ میلیارد دلار تجهیزات دفاعی کانادایی - عمدتاً خودروهای زرهی مجهز به سلاح‌های مسلسل یا توپ - به ریاض؛

و) اشاره به قرارداد ۱۵ میلیارد دلاری فروش خودروهای زرهی به عربستان، به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل تداوم صادرات سلاح به این کشور، که در زمان دولت پیشین کانادا منعقد شده بود و البته دولت جاستین ترودو نیز در سال ۲۰۱۶ میلادی، با آغاز ارسال تجهیزات دفاعی به این کشور موافقت کرد؛

ز) اشاره به درخواست گروه‌های حقوق بشری و رهبران سیاسی غربی، از جمله پارلمان اروپا، جهت متوقف ساختن روند فروش سلاح از سوی کشورهای جهان به عربستان سعودی، با توجه به آمار ارائه شده از سوی دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل مبنی بر منجر شدن جنگ یمن به کشته شدن حدود ۲۳۳ هزار تن از مردم این کشور از سال ۲۰۱۴ میلادی تاکنون - شامل ۱۳۱ هزار تن که بر اثر عوامل غیرمستقیمی، چون فقدان مواد غذایی، خدمات بهداشتی و زیرساخت‌ها جان خود را از دست داده‌اند - و تبدیل شدن این منازعه به بدترین بحران بشری جهان؛

ح) اشاره به تلاش‌های پیشین دولت کانادا جهت دور نگاه داشتن خود از این وضعیت با تکیه بر این امر که این کشور اقدام به فروش تجهیزات حملات هوایی به سعودی‌ها ننموده است؛

ط) اشاره به حاکی بودن عدم تمایل کانادا به متوقف ساختن فروش سلاح به عربستان از عدم مواجهه این پادشاهی با پیامدهای اقدامات خود: به عبارت دیگر پایان دادن به فروش خودروهای زرهی این پیام را به عربستان منتقل می‌کند که رفتار آن در یمن غیرقابل پذیرش است؛

ی) اشاره به منجر شدن تداوم ارسال سلاح به رو به وخامت نهادن این جنگ که کانادا نیز با اقدام‌های خود بخشی از این روند به شمار می‌آید؛

ک) گفتنی است که از دفتر مارک گارنو،^{۱۸} وزیر امور خارجه کانادا، درخواست شد تا نظر خود را در مورد گزارش اخیر کارشناسان سازمان ملل ابراز دارد که این دفتر پرسش‌ها را

به وزارت امور جهانی ارجاع داده و این وزارتخانه نیز پاسخی در این رابطه ارائه نداده است.^{۱۹}

*بریتانیا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز سه‌شنبه ۳۰ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص فاش شدن سهوی اطلاعات شخصی ۲۵۰ مترجم افغان از سوی بریتانیا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اشاره به فاش شدن سهوی اطلاعات شخصی بیش از ۲۵۰ مترجم افغان که با نیروهای بریتانیایی همکاری می‌کردند و در صدد اسکان یافتن در این کشور بودند؛

(ب) اشاره به گزارش بی.بی.سی در این رابطه مبنی بر اقدام وزارت دفاع بریتانیا به درج نسخه‌ای از اسامی این افراد در پستی الکترونیکی که تمامی گیرندگان پیام می‌توانستند اسامی آن‌ها و در برخی موارد عکس‌های آن‌ها را ببینند: گفتنی است که برخی از این افراد هنوز از افغانستان خارج نشده‌اند و در خفا زندگی می‌کنند؛

(ج) اشاره به عذرخواهی این وزارتخانه از تمامی افراد آسیب‌دیده و اقدام آن به آغاز تحقیقات در این زمینه؛

(د) اشاره به مورد حمله قرار گرفتن دولت بریتانیا از سوی چندین سیاستمدار، ضمن تأکید بر هراس بسیاری از افغان‌هایی که با نیروهای ناتو همکاری کرده‌اند از به خطر افتادن جان خود از سوی طالبان؛

(ه) اشاره به اظهارات جانی مرسر، نماینده محافظه‌کار پارلمان بریتانیا، مبنی بر مجرمانه به شمار آوردن این اقدام و مسئولیت وزارت دفاع در این زمینه و منجر شدن این حادثه به ناگزیر شدن این افراد به تغییر مکان خود به منظور کاهش عواقب آن؛

^{۱۹} گزارش روزنامه گلوب اند میل. قابل بازیابی در لینک:

و) اشاره به مطرح شدن انتقادهای در این زمینه همچنین از سوی مخالفان، از جمله جان هیلی، وزیر امور خارجه در سایه (از حزب کارگر) به متهم کردن دولت به به مخاطره افکندن بی دلیل جان مردم و

ز) گفتنی است که این اشتباه پس از آن صورت گرفت که بوریس جانسون، نخست وزیر بریتانیا، در ماه اوت، طرح اسکان مجدد برای حدود ۲۰ هزار پناهنده افغان را اعلام کرد و اظهار داشت که اولویت با کسانی است که در بحران کنونی مورد تهدید قرار دارند؛^{۲۰}

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز دوشنبه ۲۲ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص قرار داشتن ۶ کشور دعوت شده به نمایشگاه تسلیحاتی در فهرست حقوق بشر وزارت خارجه بریتانیا. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به اقدام دولت بریتانیا به دعوت از ۶ کشور قرار گرفته در فهرست کشورهای برخوردار از اولویتهای حقوق بشری از سوی وزارت خارجه این کشور، به ارسال هیأت نمایندگانی به بزرگترین نمایشگاه تسلیحاتی اروپا که از روز سه شنبه ۲۳ شهریورماه در لندن برگزار شده است؛

ب) اشاره به قرار داشتن عربستان سعودی در میان مدعوین که دولت بریتانیا مجوز ۲۰ میلیارد پوند صادرات تسلیحات را به آن صادر کرده است - تسلیحاتی که احتمالاً در جنگ هفت ساله خونین یمن به کار گرفته شده و جنگی که از نگاه سازمان ملل بزرگترین بحران بشری جهان را رقم زده است؛

ج) اشاره به اسامی سایر کشورهای رسماً دعوت شده از سوی وزارت تجارت بین المللی به نمایشگاه دو سالانه بین المللی تجهیزات دفاعی و امنیتی لندن، از جمله بحرین،

^{۲۰} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

بنگلادش، کلمبیا، مصر و عراق که از این کشورها نیز در فهرست کشورهای برخوردار از دغدغه‌های حقوق بشری وزارت خارجه بریتانیا نام برده شده است؛

د) اشاره به اظهارات ساموئل پرلو - فریمن،^{۲۱} مسئول هماهنگی پژوهش‌های کارزار مبارزه با تجارت تسلیحاتی،^{۲۲} مبنی بر حاکی بودن حضور این ۶ کشور از عدم جدیت بریتانیا در رابطه با نظارت بر صادرات تسلیحات، صلح جهانی، حقوق بشر یا حاکمیت خوب؛

ه) اشاره به سرکوب داخلی به‌عنوان یکی از موضوعات مورد توجه بریتانیا جهت قرار دادن نام این کشورها در فهرست کشورهای برخوردار از موارد حقوق بشری، از جمله سرکوب تظاهرات در مصر و عراق؛

و) اشاره به اقدام معترضان در لندن به تلاش برای مختل کردن برگزاری این رویداد بزرگ و اقدام پلیس متروپلیتن به دستگیری چند تن از آن‌ها؛ البته گفتنی است که این تجمعات در روز سه‌شنبه نیز ادامه یافت؛

ز) اشاره به اظهارات یکی از سخنگویان دولت بریتانیا، مبنی بر اقدام آن به انجام نظارت‌های سخت‌گیرانه پیش از دعوت کشورهای خارجی به همایش‌های صادراتی از جمله این نمایشگاه^{۲۳}؛

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز جمعه ۱۹ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام بی‌رحمانه و غیرقانونی بریتانیا در کانال آبی مانس در قبال

پناهجویان. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از: Organization for Battering Victims

الف) اشاره به غیرمسئولانه، خطرناک و غیرقانونی به شمار آوردن طرح دولت بریتانیا در رابطه با بازگرداندن قایق‌های مهاجران و پناهجویان در کانال آبی این کشور^{۲۴}؛

^{۲۱}Samuel Perlo-Freeman

^{۲۲}Campaign Against Arms Trade (CAAT)

^{۲۳} گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/politics/2021/sep/13/six-countries-invited-to-arms-fair-are-on-foreign-office-human-rights-list>

^{۲۴} سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز پنج‌شنبه ۱۸ شهریور ماه ۱۴۰۰، در خصوص دستور وزیر کشور بریتانیا جهت بازگرداندن قایق‌های پناهجویان. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

ب) اشاره به منجر شدن بازگردانی مهاجران و پناهجویان به به مخاطره افکندن جان افرادی که پیشاپیش در شرایطی پر خطر قرار دارند - پناهجویان سوار بر قایق‌های کوچک انباشته از جمعیت در یکی از پرترددترین راه‌های آبی جهان، از جمله پناهجویان افغانی که از هراس از قرار گرفتن در معرض آزار و اذیت طالبان از کشور خود گریخته‌اند؛

ج) اشاره به اظهارات ژرالد دارمنن^{۲۵} و وزیر کشور فرانسه، خطاب به پریتی پتل^{۲۶}، همتای خود، مبنی بر اولویت داشتن نجات جان انسان‌ها بر ملاحظات ملیت، موقعیت و سیاست مهاجرتی؛

د) اشاره به برخورداری مسئولیت کمک به افراد قرار گرفته در شرایط پر مخاطره در دریا به‌عنوان وظیفه‌ای انسانی از سوی کشورهای مستقر در حاشیه دریاها از جمله بریتانیا، از

الف) اقدام پریتی پتل، وزیر کشور بریتانیا، به اعطاء اختیار به مرزبانان این کشور جهت بازگرداندن قایق‌های پناهجویان به سوی آب‌های فرانسه، به منظور ممانعت از ورود آن‌ها به خاک بریتانیا؛ گفتنی است که در هفته جاری بیش از ۱۵۰۰ پناهجو با عبور از کانال مانش خود را از فرانسه به بریتانیا رسانده‌اند؛

ب) اشاره به گفتگوی پریتی پتل، در روز چهارشنبه ۱۷ شهریور ماه، با ژرالد دارمنن، همتای فرانسوی خود و عدم توافق آن‌ها در زمینه چگونگی متوقف ساختن قایق‌های پناهجویان؛ لازم به یادآوری است که مطابق با قوانین دریانوردی بین‌المللی کسانی که در معرض خطر جانی قرار دارند، باید نجات داده شوند؛

ج) اشاره به انتقاد شدید فعالان حقوق بشر از سیاست عقب راندن قایق‌های پناهجویان و به شمار آوردن آن به عنوان تهدیدی برای جان آن‌ها؛

د) اشاره به اظهارات پریتی پتل، مبنی بر به شمار آوردن توقف مهاجرت غیرقانونی به عنوان یکی از اولویت‌های اساسی برای مردم بریتانیا؛

ه) اشاره به درخواست پیشاپیش نمایندگان حزب محافظه‌کار از دولت جهت بازگرداندن پناهجویانی که با عبور از کانال مانش به بریتانیا می‌رسند، به فرانسه؛

و) اشاره به سازنده به شمار آوردن گفتگوها با ژرالد دارمنن از سوی خانم پتل و در عین حال عدم تغییر موضع فرانسه در این زمینه؛

ز) اشاره به تأکید وزارت کشور و دولت بریتانیا بر در اولویت قرار دادن مقابله با قاچاقچیان انسان در دستور کار خود؛

ح) اشاره به اظهارات وزیر کشور فرانسه مبنی بر مرتبط دانستن افزایش شمار پناهجویانی که از کانال مانش می‌گذرند به استفاده قاچاقچیان از قایق‌های بزرگ‌تر و شگردهای دیگر؛ او همچنین گفته است که تصمیم بریتانیا برای بازگرداندن پناهجویان می‌تواند تأثیری منفی بر همکاری‌های دو طرف بگذارد؛

ط) گفتنی است که در یک ساله منتهی به مارس سال ۲۰۲۱ میلادی، ایرانی‌تبارها بیش از هر گروه دیگری در بریتانیا درخواست پناهندگی کرده‌اند.

^{۲۵}Gérald Darmanin

^{۲۶}Priti Patel

سابقه صدها ساله و قانونی بودن آن بر اساس کنوانسیون‌های بین‌المللی، که هم بریتانیا و هم فرانسه از اعضای آن به شمار می‌آیند؛

ه) اشاره به منجر نشدن دعاوی چون انجام این اقدام‌ها تنها در شرایط ویژه، به قانونی و قابل‌پذیرش به شمار آمدن آن، ضمن تأکید بر ضرورت اجتناب از هرگونه گامی که به بروز مخاطره‌ای بیشتر در دریا بیانجامد؛

و) اشاره به عبور حدود ۱۲ هزار نفر از کانال آبی انگلیس در سال جاری میلادی تاکنون: درحالی‌که این رقم در قیاس با سال گذشته افزایش قابل‌توجهی داشته است، اما برای کشوری مانند بریتانیا و برخوردار از منابع کافی کاملاً قابل‌مدیریت است؛

ز) اشاره به هم‌زمانی پیشنهاد دولت بریتانیا در این رابطه با بحران افغانستان و همچنین اقدام دولت به تلاش برای تصویب اصلاحیه‌هایی در زمینه مهاجرت مبتنی بر مجرم به شمار آوردن افراد پناهجو و فراهم آوردن امکان دستگیری آن‌ها به هنگام انتظارشان برای طی شدن مراحل درخواست‌های پناهجویی؛

ح) اشاره به اقدام آژانس پناهندگان سازمان ملل و بسیاری از گروه‌های جامعه مدنی به انتقاد گسترده از این اصلاحات پیشنهادی، ضمن تأکید بر منجر شدن بازگردانی‌ها در کانال آبی به اخراج‌های دسته جمعی که بر اساس حقوق بین‌الملل ممنوع به شمار می‌آید؛

ط) اشاره به به‌شمار نیامدن به مخاطره افکندن جان پناهجویان در دریا و تضعیف قرن‌ها سنن اجرا شده در این رابطه، به‌عنوان سیاست مهاجرتی مطلوب و قابل‌پذیرش؛

ی) تأکید بر ضرورت اقدام دولت بریتانیا به ارائه ابزارها و راه‌های قانونی امن برای مهاجران مستقر در فرانسه جهت سفر به بریتانیا به‌منظور ارائه درخواست پناهجویی، پیوستن اعضای خانواده به یکدیگر، یافتن شغل و دستیابی به فرصت‌های تحصیلی، در صورت قصد آن برای کاهش میزان مهاجرانی که برای رسیدن به خاک این کشور اقدام به عبور از کانال آبی می‌کنند؛

ک) تأکید بر همچنین ضرورت اقدام دولت فرانسه به متوقف ساختن روند آزار و اذیت و سوءاستفاده از پناهجویان که منجر به تلاش آن‌ها برای عبور از کانال آبی می‌شود؛

ل) تأکید بر ضرورت اقدام هر دو کشور به گزینش سیاست‌های مهاجرتی که حقوق بشر را در اولویت قرار می‌دهند.^{۲۷}

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه اول مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص شکایت دو سازمان مردم‌نهاد علیه گمرک فرانسه به دلیل صادرات سلاح. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به صدور بیانیه از سوی سازمان عفو بین‌الملل فرانسه و مرکز حقوق اساسی و حقوق بشر اروپا، مبنی بر اقدام آن‌ها به ارائه پرونده‌ای قضایی به دادگاه امور اداری پاریس به منظور درخواست از دستگاه قضایی فرانسه جهت صدور دستور مبنی بر انتشار علنی اسناد مربوط به صادرات تجهیزات جنگی به‌ویژه به مقصد عربستان سعودی و امارات عربی متحده؛

ب) اشاره به امتناع گمرک فرانسه از افشاء اسناد مربوط به فروش احتمالی سلاح برای استفاده در جنگ یمن و از این روز اقدام این سازمان‌های مردم‌نهاد به تشکیل پرونده علیه این نهاد دولتی، ضمن ابراز نگرانی در زمینه کاربرد سلاح‌های فرانسوی در منازعات مختلف؛

ج) تأکید بر به‌شمار آوردن فقدان شفافیت به‌عنوان مانعی بزرگ بر سر راه نظارت پارلمانی، قضایی و دموکراتیک بر روند صادرات تسلیحات فرانسه: گفتنی است که شرکت رسانه‌ای تحقیقاتی دیسکلوز نیز در بین شاکیان این پرونده بوده است؛

د) این در حالی است که بنا بر اظهارات بازرسان سازمان ملل متحد تسلیحاتی که توسط قدرت‌های غربی و ایران به طرف‌های متخاصم در یمن داده شده، در سال گذشته آتش جنگ در این کشور را شعله‌ورتر کرده است؛^{۲۸}

^{۲۷} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل‌بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/09/10/uks-unlawful-cruelty-english-channel>

^{۲۸} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل‌بازیابی در لینک:

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز سه‌شنبه ۲۳ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص آشکار شدن ضرورت مسئولیت‌پذیری با توجه به کاربرد سوءاستفاده‌گرایانه و غیرقانونی پلیس از زور در حادثه به وقوع پیوسته در منطقه ردون^{۲۹} برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به گزارش جدید سازمان عفو بین‌الملل در فرانسه در زمینه حاکی بودن سرکوب انجام شده از سوی پلیس در جشنواره موسیقی تکنیوال در نزدیکی ردون، در ماه ژوئن سال گذشته میلادی، از موارد نقض حقوق بشر، همزمان با اقدام امنوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه به پایان دادن به مشورت‌ها در زمینه مدرنیزه کردن سیاست امنیت عمومی؛

ب) اشاره به اقدام پلیس فرانسه، در روز ۱۸ ژوئن سال ۲۰۲۱ میلادی، به پرتاب گاز اشک‌آور و نارنجک‌های ضد شورش و انفجاری به‌سوی مشارکت‌کنندگان در فستیوال برگزار شده در مکانی فاقد مجوز، به مدت ۷ ساعت در یک روز و روز پس‌از آن، همچنین اقدام مأموران پلیس به تخریب غیرقانونی سیستم‌های پخش موسیقی که منجر به قطع شدن دست یک مرد جوان و آسیب دیدن ۱۱ مأمور پلیس و ده‌ها تن از شرکت‌کنندگان شد؛

ج) اشاره به اقدام سازمان عفو بین‌الملل فرانسه به تحلیل واکنش مأموران قانون به این رویداد در قالب قانون بین‌المللی حقوق بشر، با استفاده از مصاحبه‌های انجام شده با ده‌ها تن از افراد حاضر در محل و ویدئوها و سایر اسناد به دست آمده در این زمینه؛

د) اشاره به حاکی بودن شواهد به دست آمده از عملیات پلیس ردون از غیرضروری و نامتناسب بودن استفاده از زور بر اساس قانون فرانسه و اصول اولیه سازمان ملل در زمینه استفاده از زور؛

ه) اشاره به اظهارات سسیل کودریو^{۳۰}، رئیس سازمان عفو بین‌الملل در فرانسه، مبنی بر اینکه عملیات مأموران قانون در راستای پراکنده نمودن مشارکت‌کنندگان یک فستیوال ساده

<https://per.euronews.com/2021/09/23/france-ngos-bring-case-against-customs-over-weapons-exports>

^{۲۹}Redon

^{۳۰}Cécile Coudriou

که منجر به جراحات و آسیب‌دیدگی‌ها و حتی قطع عضو شده، محققاً و قطعاً غیرقابل قبول بوده است؛

و) اشاره به احترام نگذاشتن مأموران قانون به اصول ضرورت و تناسب در زمینه استفاده از زور بر اساس حقوق بین‌الملل، فارغ از اینکه ممنوعیت این گردهمایی قانونی بوده است یا خیر و یا اینکه برخی از مشارکت‌کنندگان متوسل به خشونت شده بودند؛

ز) اشاره به منفرد نبودن این حادثه و کشته شدن استیو کانیسو،^{۳۱} در سال ۲۰۱۹ میلادی، به هنگام عملیات شبانه پلیس در یک میهمانی در شهر نانت و همچنین اقدام سازمان عفو بین‌الملل به تهیه گزارش در زمینه دیگر موارد آسیب‌دیدگی معترضان در سراسر فرانسه؛

ح) تأکید بر حاکی بودن تکرر موارد استفاده افراطی از زور در عملیات پلیس از ضرورت درخواست از مقام‌های فرانسه جهت نشان دادن واکنش اضطراری در این زمینه و پایان بخشیدن به موارد نقض حقوق بشر در این رابطه؛

ط) تأکید بر ضرورت اجرای راهبردهای تنش‌زدایانه با توجه به وقوع مکرر صحنه‌های خشونت‌بار و وارد آمدن آسیب‌های جدی به مشارکت‌کنندگان در تجمع‌ها، همچنین لزوم اقدام پلیس به احترام گذاشتن به حقوق بشر و اصول اولیه سازمان ملل در زمینه استفاده از زور در راستای تضمین ایمنی مردم؛

ی) اشاره به زیر سؤال رفتن مشروعیت مأموران قانون و کاهش میزان اعتماد مردم به آن‌ها با توجه به اقدامشان به استفاده افراط‌گرایانه، غیرقانونی و سوءاستفاده‌گرایانه از زور؛

ک) اشاره به انجام تحقیقات اولیه در زمینه مرد جوانی که دست خود را در این حادثه از دست داد و درعین حال تأکید بر منجر شدن فقدان ارزیابی ضروری در این زمینه و نبود سازوکاری مستقل برای انجام تحقیق در رابطه با اتهامات مربوط به خشونت پلیس در فرانسه به ابراز نگرانی در زمینه مسئولیت‌پذیری در این خصوص؛

ل) تأکید بر ضرورت پاسخگو نمودن و به مجازات رساندن مأموران پلیس و مقام‌های فرادست آن‌ها در رابطه با این عملیات و بررسی استفاده افراطی از زور در آن؛

^{۳۱}Steve Caniço

م) اشاره به به‌شمار آوردن روند معافیت از مجازات به‌عنوان عامل مؤثر در موارد استفاده افراطی، خودسرانه، سوءاستفاده‌گرایانه و غیرقانونی از زور؛

ن) اشاره به تمایل بیشتر مقام‌های مجری قانون به شکستن قوانین، فرامین و مقررات به هنگام عدم هراس آن‌ها از مواجه‌شدن با پیامدهای اقدامات خود؛

س) اشاره به درخواست سازمان عفو بین‌الملل جهت ایجاد نهادی مستقل به‌منظور انجام تحقیق در زمینه شکایات صورت گرفته علیه مأموران مجری قانون؛

ع) اشاره به درخواست از دولت فرانسه جهت ممنوعیت استفاده از نارنجک‌های انفجاری در عملیات پلیس و تجدیدنظر در زمینه روش‌های مداخله مأموران پلیس به‌منظور حصول اطمینان از مبتنی بودن آن‌ها بر گفتگو و راهبردهای تنش‌زدایانه، در راستای کاهش استفاده از زور و مخاطرات ناشی از موارد نقض حقوق بشر.^{۳۲}



سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

^{۳۲} گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2021/09/france-abusive-and-illegal-use-of-force-by-police-at-redon-rave-highlights-need-for-accountability>